

DIRECCIÓ DE SERVEIS ECONÒMICS

-Servei d'Ingressos-

DONAR COMPLIMENT A LA SENTÈNCIA DEL JUTJAT CONTENCIÓS ADMINISTRATIU 13 DE BARCELONA, EN VIRTUT DE LA QUAL S'ESTIMA EL RECURS CONTENCIÓS ADMINISTRATIU 628/2011 INTERPOSAT PER VODAFONE ESPAÑA, SA CONTRA LA LIQUIDACIÓ DE LA TAXA PER L'APROFITAMENT ESPECIAL DEL DOMINI PÚBLIC (EMPRESAS DE TELEFONIA MÒBIL) DE L'EXERCICI 2011.

El senyor Ramon Reixach i Puig, regidor delegat d'Administració i Atenció Ciutadana, presenta a la Junta de Govern Local del 14 d'abril la proposta següent:

“En fecha 17 de marzo de 2014 el Juzgado de lo Contencioso-Administrativo número 13 de Barcelona dictó sentencia en virtud de la cual estima el recurso contencioso-administrativo número 628/2011, interpuesto por la mercantil VODAFONE ESPAÑA, SA contra el decreto municipal número 6538/2011, de 29 de septiembre, en virtud del cual se desestimó su recurso de reposición contra la liquidación número 2914483-0, de 126.786,54 euros , girada en concepto de la tasa por aprovechamiento especial del dominio público (empresas de telefonía móvil), correspondiente al ejercicio 2011.

La sentencia es desfavorable a los intereses municipales, puesto que declara nula la liquidación citada, por considerar la tasa por aprovechamiento especial del dominio público (empresas de telefonía móvil) contraria al Derecho Comunitario, en concreto al artículo 13 de la Directiva Europea del Consejo y del Parlamento 2002/20, sobre autorización de redes y servicios de comunicaciones electrónicas. Dicho precepto dispone que los estados miembros podrán permitir a la autoridad pertinente la imposición de cánones por los derechos de uso de radiofrecuencias, números o derechos de instalación de recursos en una propiedad pública o privada, o por encima o por debajo de la misma.

En fecha 12 de julio de 2012, a raíz de dos cuestiones prejudiciales planteadas por el Tribunal Supremo, el Tribunal de Justicia de la Unión Europea (TJUE) dictó una sentencia en la que declara que el artículo 13 de la Directiva ha de interpretarse en el sentido de que se opone a la aplicación de un canon por derechos de instalación de recursos en una propiedad pública o privada, o por encima o por debajo de la misma, a los operadores que, sin ser propietarios de dichos recursos, los utilizan para prestar

servicios de telefonía móvil.

Recientemente, en fecha 30 de enero de 2014 el TJUE ha dictado una nueva sentencia en la que responde la cuestión prejudicial del Juzgado de lo Contencioso-Administrativo número 17 de Barcelona. En dicha sentencia, el órgano comunitario manifiesta que el Derecho de la Unión se opone a la aplicación de una tasa impuesta como contrapartida por la utilización y la explotación de los recursos instalados en una propiedad pública o privada, o por encima o por debajo de la misma, en el sentido del artículo 13 de la Directiva autorización, a los operadores que prestan servicios de comunicaciones electrónicas no siendo propietarios de dichos recursos.

Así pues, al amparo de los principios de primacía y de efecto directo del Derecho de la Unión Europea, así como de la jurisprudencia del Tribunal Supremo al respecto, el Juzgado estima el recurso interpuesto por la operadora.

De acuerdo con el artículo 104 de la Ley 29/1998, reguladora de la jurisdicción contencioso-administrativa y, en virtud de las competencias delegadas a la Junta de Gobierno Local por la resolución de Alcaldía de fecha 14 de junio de 2011, propongo los siguientes ACUERDOS:

Primero.- Dar cumplimiento a la sentencia de fecha 17 de marzo de 2014 del Juzgado de lo Contencioso-Administrativo número 13 de Barcelona, en virtud de la cual estima el recurso contencioso-administrativo número 628/2011, interpuesto por la mercantil VODAFONE ESPAÑA, SA contra el decreto municipal número 6538/2011, de 29 de septiembre, en virtud del cual se desestimó su recurso de reposición contra la liquidación número 2914483-0, de 126.786,54 euros , girada en concepto de la tasa por aprovechamiento especial del dominio público (empresas de telefonía móvil), correspondiente al ejercicio 2011.

Segundo.- Dar de baja la liquidación número 2914483-0, de 126.786,54 euros .

Tercero.- Devolver el aval número 0182000726532 (número de operación 3994-988-50013800381) depositado para responder del pago de la liquidación citada, de un importe de 126.786,54 euros.

Cuarto.- Comunicar el presente acuerdo al Juzgado, a la persona interesada, a la Tesorería municipal y a la ORGT, a los efectos pertinentes.”

VOTACIÓ: Ordinària

Vots favorables: Unanimitat. (8).

DONAR COMPLIMENT A LA SENTÈNCIA DEL TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA DE CATALUNYA, EN VIRTUT DE LA QUAL S'ESTIMA PARCIALMENT EL RECURS CONTENCIÓS ADMINISTRATIU NÚM. 552/2010, INTERPOSAT PER CAIXABANK, SA CONTRA LA INCLUSIÓ DE 16 OFICINES EN DIVERSOS EPÍGRAFS DE LA MATRÍCULA DE L'IAE PER ALS EXERCICIS 1995 I 1996.

El senyor Ramon Reixach i Puig, regidor delegat d'Administració i Atenció Ciutadana, presenta a la Junta de Govern Local del 14 d'abril la proposta següent:

“En data 9 de setembre de 2013 la Secció Primera de la Sala Contenciosa Administrativa del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya va dictar sentència en virtut de la qual va estimar parcialment el recurs contenciós administratiu núm. 552/2010, interposat per CAIXABANK, SA (abans CAIXA D'ESTALVIS I PENSIONS DE BARCELONA) contra la resolució de 19 de novembre de 2009, del Tribunal Econòmic Administratiu Regional de Catalunya (TEARC), desestimària de la reclamació núm. 08/16486/2000, formulada per l'entitat recurrent , contra el decret de 14 de novembre de 2000 del conseller delegat de Serveis Centrals de l'Ajuntament de Mataró, en virtut del qual es va desestimar el recurs de reposició contra la inclusió de 16 oficines de la recurrent ubicades en el terme municipal mataroní en la matrícula de l'Impost sobre activitats econòmiques (IAE), per als exercicis 1995 i 1996, en dos epígrafs en els que no figuraven d'alta: el 831.9 (altres serveis no financers n.c.o.p) i 832.1 (agències d'assegurances i corredories d'assegurances). A més a més, es procedia a la modificació en relació amb l'epígraf 812, reduint l'element tributari superfície respecte a la part de metres quadrats declarats d'alta per l'esmentada activitat, que passava a imputar-se a les altres dues activitats.

La sentència és parcialment desfavorable als interessos municipals, atès que estima en part el recurs presentat per CAIXABANK, SA .

El Tribunal manifesta, en contra del que defensa la recurrent, que el procediment inspector tributari no va prescriure per romandre interromput temporalment, ni per excedir la durada màxima de 12 mesos. Això és així perquè la normativa anterior a l'entrada en vigor de la Llei 1/1998, de 26 de febrer, de drets i garanties del contribuent no establia cap termini màxim de durada del procediment, ni la seva caducitat. Per una altra banda, les interrupcions del procés inspector no van excedir el termini de prescripció. Atès que la normativa aplicable no establia un termini determinat de durada dels procediments

d'inspecció, l'òrgan jurisdiccional desestima aquesta al·legació.

Pel que fa a la controvèrsia de fons, no és possible mantenir que l'epígraf 812 habiliti a realitzar també activitats relatives a la mediació amb productes financers o les pròpies de les agències de corredories d'assegurances. Les entitats creditícies poden ocupar-se en activitats diferents de les bancàries, però s'han de donar d'alta en cadascun dels epígrafs respectius, corresponents a activitats no financeres.

Ara bé, aquesta circumstància exigeix la seva prova, tasca que correspon a l'Ajuntament. Encara que la recurrent no sembla negar la realització de les activitats corresponents a la mediació de productes financers, en relació amb l'epígraf 832.1 nega que amb les dades de l'expedient administratiu puguin considerar-se acreditades en les seves oficines la comercialització i formalització d'assegurances de vida i de risc durant els exercicis 1995 i 1996.

L'òrgan jurisdiccional rebutja que ens trobem davant d'actes notoris, entesos com a actes coneguts de forma pública i general, clara i evident. Tampoc considera la realització d'aquestes activitats adduint que la recurrent mai no va negar la seva realització, ja que el silenci o la falta de negació de les manifestacions de l'Administració per part de la persona interessada no constitueix un element de prova.

Per tant, el Tribunal no considera acreditada la realització d'activitats pròpies de l'epígraf 832.1 (agències d'assegurances i corredories d'assegurances) per part de la recurrent.

La sentència anul·la exclusivament l'acte d'inclusió de la recurrent en la matrícula de l'Impost sobre activitats econòmiques (IAE) per l'epígraf 832.1 (agències d'assegurances i corredories d'assegurances). La resta d'al·legacions formulades per la recurrent són desestimades pel Tribunal.

Pel que fa a l'execució de la present sentència, en data 28 de febrer de 2014 el Servei d'Ingressos ha emès un informe on es detalla el recàlcul de les liquidacions afectades i s'especifiquen els imports que cal restar a aquestes, així com les quantitats finals corresponents a cada oficina que han de ser abonades per CAIXABANK, SA .

En darrer terme, a l'empara de l'article 26 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, cal generar la liquidació escaient en concepte d'interessos, pel temps transcorregut des de l'1 d'octubre de 2000, que és l'endemà de la data en què va finalitzar el termini de pagament en voluntari de les liquidacions, fins el 9 de setembre de 2013, data en què el Tribunal dicta la sentència que ens ocupa.

Vist l'article 104 de la Llei 29/1998, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa i, en virtut de les competències delegades a la Junta de Govern Local per la resolució de l'Alcaldia de data 14 de juny de 2011, proposo els següents ACORDS:

Primer.- Donar-se per assabentada de la sentència de data 9 de setembre de 2013 del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, en virtut de la qual estima parcialment el recurs contenciós administratiu núm. 552/2010, interposat per CAIXABANK, SA (abans CAIXA D'ESTALVIS I PENSIONS DE BARCELONA) contra la resolució de 19 de novembre de 2009, del Tribunal Econòmic Administratiu Regional de Catalunya (TEARC), desestimària de la reclamació núm. 08/16486/2000, formulada per l'entitat recurrent, contra el decret de 14 de novembre de 2000 del conseller delegat de Serveis Centrals de l'Ajuntament de Mataró, en virtut del qual es va desestimar el recurs de reposició contra la inclusió de 16 oficines de la recurrent ubicades en el terme municipal mataroní en la matrícula de l'Impost sobre activitats econòmiques (IAE), per als exercicis 1995 i 1996, en dos epígrafs en els que no figuraven d'alta: el 831.9 (altres serveis no financers n.c.o.p) i 832.1 (agències d'assegurances i corredories d'assegurances) i la modificació en relació amb l'epígraf 812, reduint l'element tributari superfície respecte a la part de metres quadrats declarats d'alta per l'esmentada activitat, que passava a imputar-se a les altres dues activitats.

Segon.- Donar compliment a aquesta sentència i, en conseqüència:

- ALÇAR la suspensió de les 16 liquidacions afectades i PRACTICAR les BAIXES PARCIALS de cadascuna d'elles de les quantitats indicades, d'acord amb el quadre següent:

Adreça oficina La Caixa	Actes	Càrrec	Valor	1 Import ORGT avalat	2 Import baixa parcial per Sentencia	3 Import nou abonaré a emetre per ORGT
BONAIRE, 35	5272/73/74	218232	190114	5.874,51 €	1.595,86 €	4.278,65 €
CUBA, 46	5269/70/71	218232	190115	6.710,06 €	1.784,36 €	4.925,70 €
CTRA. MATA, 43	5266/67/68	218232	190116	6.460,07 €	1.712,99 €	4.747,08 €
PUIG I CADAFALCH, 177	5296/97/98	218232	190117	6.784,95 €	1.776,54 €	5.008,41 €
CAMÍ RAL, 129	5277/87/79	218232	190118	5.086,02 €	1.454,93 €	3.631,09 €
RD. O'DONNELL, 63	5290/91/92	218232	190119	5.392,25 €	1.489,07 €	3.903,18 €
N. GUANYABENS, 41	5151/52/53	218232	190121	5.429,54 €	1.410,51 €	4.019,03 €
M. DÉU DE LA CISA 75	5287/88/89	218232	190122	4.937,93 €	1.366,07 €	3.571,86 €

LA RIERA, 13	5265/75/76	218232	190123	6.285,20 €	1.565,66 €	4.719,54 €
CAMÍ DEL MIG, 4	5127/28/29	218232	190125	6.336,07 €	1.685,45 €	4.650,62 €
SANT CUGAT, 127	5293/94/95	218232	190126	5.133,40 €	1.395,70 €	3.737,70 €
TORRENT PÓLVORA, 127	5284/85/86	218232	190128	5.334,75 €	1.454,95 €	3.879,80 €
AV. GATASSA, 137	5260/62/63	218232	190134	5.094,81 €	1.411,14 €	3.683,67 €
FIGUERA MAJOR, 9	5132/33/34	218232	190135	617,96 €	200,11 €	417,85 €
CAMÍ RAL, 399	5258/59/64	218232	190136	7.552,46 €	2.060,89 €	5.491,57 €
AV. PERÚ, 2	5281/82/83	218232	190137	5.537,70 €	1.476,98 €	4.060,72 €
				88.567,68 €	23.841,21 €	64.726,47 €

-
- AUTORITZAR , una vegada abonats els deutes tributaris esmentats, la DEVOLUCIÓ dels AVALS especificats en el quadre anterior, pel valor total de 88.567,68 euros.
- GENERAR , d'acord amb el següent quadre, una liquidació pel valor total de 36.209,14 euros, en concepte d' INTERESSOS :

		Data fi:	
Interès Legal		Data inici: 01/10/2000 09/09/2013	
Oficina	Actes	Deute	Interès
Bonaire, 35	Actes núm. 5272/73/74	4.278,65 €	2.393,55 €
Cuba, 46	Actes núm. 5269/70/71	4.925,70 €	2.755,52 €
Crta. Mata, 43	Actes núm. 5266/67/68	4.747,08 €	2.655,60 €
Puig i Cadafalch, 177	Actes núm. 5296/97/98	5.008,41 €	2.801,79 €
Camí Ral, 177	Actes núm. 5277/87/79	3.631,09 €	2.031,30 €
Rda. O'Donnell, 63	Actes núm. 5290/91/92	3.903,18 €	2.183,51 €
N. Guanyabens, 41	Actes núm. 5151/52/53	4.019,03 €	2.248,32 €
M. de Déu la Cisa, 75	Actes núm. 5287/88/89	3.571,86 €	1.998,16 €
La Riera, 13	Actes núm. 5265/75/76	4.719,54 €	2.640,19 €
Camí del Mig, 4	Actes núm. 5127/28/29	4.650,62 €	2.601,64 €
Sant Cugat, 127	Actes núm. 5293/94/95	3.737,70 €	2.090,94 €
Tnt de la Pólvora, 127	Actes núm. 5284/85/86	3.879,80 €	2.170,43 €
Av. Gatassa, 137	Actes núm. 5260/62/63	3.683,67 €	2.060,71 €
Figuera Major, 9	Actes núm. 5132/33/34	417,85 €	233,75 €
Camí Ral, 399	Actes núm.	5.491,57 €	3.072,08 €

Av. del Perú, 2	5258/59/64 Actes núm. 5281/82/83	4.060,72 € 2.271,64 € 64.726,47 € 36.209,14 €
-----------------	--	---

Tercer.- Comunicar el present acord al Tribunal, a la persona interessada, a la Tresoreria municipal i a l' ORGT, als efectes escaients.”

VOTACIÓ: Ordinària

Vots favorables: Unanimitat. (8).

SECRETARIA GENERAL

DONAR-SE PER ASSABENTADA DE LA SENTÈNCIA NUMERO 186/2013, DE DATA 25 D'OCTUBRE, DICTADA PEL JUTJAT CONTENCIÓS ADMINISTRATIU NÚMERO 16 DE BARCELONA, QUE DESESTIMA EL RECURS ORDINARI NÚMERO 757/2009, INTERPOSAT CONTRA EL DECRET NUMERO 7090/2009, D'1DE SETEMBRE, DE LA CONSELLERA DELEGADA DE SERVEIS CENTRALS QUE RESOLT DESESTIMAR LA RECLAMACIÓ DE RESPONSABILITAT PATRIMONIAL PER CAIGUDA A LA VIA PÚBLICA (EXPEDIENT: AGC33/2008).

El senyor Ramon Reixach i Puig, regidor delegat d'Administració i Atenció Ciutadana, presenta a la Junta de Govern Local del 14 d'abril la proposta següent:

“En data 28 de març de 2014, el Jutjat Contenciós Administratiu número 16 de Barcelona, ha notificat la Sentencia número 186/2013 de 25 d'octubre de 2013, dictada en el Recurs Ordinari número 757/2009, interposat per la Sra. E.C.R., contra el decret numero 70902009, d'1de setembre, de la Consellera Delegada de Serveis Centrals que resolt desestimar la reclamació de responsabilitat patrimonial per caiguda a la via pública.

La demanda interposada tenia com a pretensió percebre una indemnització per danys i perjudicis de 18.000 euros perquè quan la reclamant caminava pel carrer Maria Ribas i Bertran va caure al terra perquè hi havia unes rajoles soltes; els fets es van produir el dia 17 d'abril de 2008.

La sentència del Jutjat Contenciós Administratiu desestima la demanda interposada per la Sra. E.C.R., sense costes, amb els següents arguments:

"Pues bien, de las fotografías aportadas por la propia actora, se concluye que se trataba de un tramo de la vía pública amplio y sin dificultades a la visibilidad en buen estado de conservación. La referida baldosa se encuentra en el centro de la zona de tránsito (pág. 5 EA), quedando por tanto un ancho tramo a ambos lados para poder deambular sin dificultad alguna, esta circunstancia, hace entrar en valoración la cautela o actitud de cuidado del peatón en su deambulación, tratándose, en caso de considerarse un obstáculo, de uno fácilmente superable con una mínima diligencia dada las óptimas condiciones de visibilizada y el ancho de la vía. En cambio no puede considerarse que un ligero desnivel entre el grueso de la baldosa y el resto de la calle, pueda considerarse un defecto insuperable por el que camina, dado que esta se hallaba llena de tierra, no es un agujero hondo, si no tan solo y como es de ver en las fotografías de alrededor de un par de centímetros".

En conseqüència, el Regidor d'Administració i Atenció Ciutadana, previ Dictamen de la Comissió Municipal Informativa, proposa a la Junta de Govern Local l'adopció dels següents ACORDS:

Primer.- Donar-se per assabentada de la Sentència numero 186/2013, de data 25 d'octubre, dictada pel Jutjat Contenciós Administratiu número 16 de Barcelona, recaiguda en el Recurs Ordinari número 757/2009, interposat per la Sra. E.C.R., contra el decret numero 70902009, d'1de setembre, de la Consellera Delegada de Serveis Centrals que result desestimar la reclamació de responsabilitat patrimonial per caiguda a la via pública (Expedient: AGC33/08).

Segon.- Comunicar l'Acord precedent al Jutjat Contenciós Administratiu número 16 de Barcelona."

VOTACIÓ: Ordinària

Vots favorables: Unanimitat. (8).

ÀREA DE SERVEIS TERRITORIALS I VIA PÚBLICA

-Llicències, Disciplina d'Obres i d'Activitats-

DONAR-SE PER ASSABENTATS DE LA SENTÈNCIA DEL JUTJAT CONTENCIÓS ADMINISTRATIU NÚM. 2 DE BARCELONA, QUE DESESTIMA EL RECURS EN PROCEDIMENT ABREUJAT NÚM. 43/2007, INTERPOSAT CONTRA MULTA PER INFRACCIÓ URBANÍSTICA MODIFICACIÓ ESTACIÓ BASE DE TELEFONIA MÒBIL, A LA CTRA. DE MATA, 43.

La senyora Montserrat Rodríguez i Sánchez, regidora delegada d'Urbanisme, Habitatge, Medi Ambient i Sostenibilitat, presenta a la Junta de Govern Local del 28 d'abril la proposta següent:

“El Jutjat Contenciós Administratiu núm. 2 de Barcelona, ha dictat Sentència el 3 d'abril de 2014, que desestima el recurs en procediment abreujat núm. 43/2007 Y, interposat per TELEFÓNICA MÓVILES ESPAÑA, SA, contra el decret de 24 de novembre de 2006 que desestima el recurs de reposició contra el decret d'imposició de multa de 3.000 €, per infracció urbanística de modificació d'estació base de telefonia mòbil, sense llicència, a la ctra. de Mata, 43.

La Sentència favorable als interessos municipals confirma la resolució sancionadora per haver instal·lat els nous sistemes DCS i UMTS a la base de telefonia mòbil, sense llicència i en període de suspensió de llicències acordada per l'Ajuntament, així com el grau màxim per concorre circumstàncies agreujants, dins dels límits legals i no desproporcionada.

El tràmit de dictar sentència es va suspendre per Interlocutòria de 4 de maig de 2009, fins la resolució del recurs contenciós administratiu núm. 116/2006-A del Jutjat Contenciós Administratiu núm. 11 de Barcelona, relatiu a la legalitat de les instal·lacions objecte de la sanció per infracció urbanística, o fins que alguna de les parts instés l'aixecament.

La Sentència del Jutjat núm. 11 de 2 de setembre de 2009, va desestimar les pretensions de Telefónica Móviles España, SA, que fou apel·lada en recurs núm. 433/2009, davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, el qual la va confirmar en Sentència de 15 de desembre de 2011. La prossecució del recurs núm. 43/2007 es va sol·licitar el 8 de maig de 2013.

Vist l'article 104 de la Llei reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.

En virtut de les competències delegades a aquesta Junta de Govern Local per Resolució de l'Alcaldia de data 14 de juny de 2011, proposo els següents acords:

Primer.- Donar-se per assabentats de la Sentència del Jutjat Contenciós Administratiu núm. 2 de Barcelona, que desestima el recurs en procediment abreujat núm. 43/2007 B, interposat TELEFÓNICA MÓVILES ESPAÑA, SA, i confirma la legalitat de la multa de 3.000 € per infracció urbanística per modificació de l'estació base de telefonia, a la crtra. de Mata, 43.

Segon.- Comunicar l'acord al Jutjat als efectes escaients.”

VOTACIÓ: Ordinària

Vots favorables: Unanimitat. (6).